

TRGOVAČKI SUD U SPLITU
21000 SPLIT
za
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

P-213/2021

Split, 22.11.2021.

Tužitelj :

MARIJAN MEDVIDOVIĆ, Radnički dol 16, Zagreb, OIB: 45589709761

Tuženik :

Stečajna masa iza MEPLING d.o.o. u stečaju, Gundulićeva 26, Split, OIB: 49662391431, zastupano po stečajnom upravitelju Anči Bašić, a ova po punomoćniku Marinu Budimir, odvjetnik u Budimir & partneri d.o.o., Bihačka 2A, Split

ŽALBA TUŽENIKA

Tuženik je zaprimio presudu Naslovnog suda od dana 12.11.2021.g., pa istu ovim putem **pobija u cijelosti** a sve iz slijedećih

razloga

Presuda se pobija zbog ;

- a) *pogrešne primjene materijalnog prava, te zbog*
- b) *apsolutno bitnih povreda odredaba Zakona o parničnom postupku (dalje ; ZPP).*

Prije svega, kod ovog spora od početka je sporno da li je tužba bila dopuštena ili ipak ne, dale da li je tužba bila za odbaciti kao nedopuštena.

Naime, prvostupanjski očit, pomalo "prešutno", prihvaća stav drugostupanjskog suda izražen u ukidnoj odluci pod poslovnim brojem Pž-5670/2019 od 19.02.2021.g., pa navodi kako je ;

... sukladno rješenju stečajnog suca tužitelj trebao nastaviti ovaj parnični postupak koji je u tom trenutku bio u prekidu, ali isti to nije napravio, već je podnio samostalnu tužbu zavedenu pod brojem P-219/2010. koja mu je odbačena radi litispendencije, a nakon odbačaja te tužbe sud je u ovom predmetu podnesenu tužbu tretirao kao podnesak kojim se iskazuje volja za nastavkom prekinutog postupka što je u ranijem tijeku ovog parničnog

Budimir & partneri
odvjetničko društvo d.o.o.

Bihačka 2A
21 000 Split, Hrvatska

tel : 021 348 178
faks : 021 332 394
info@budimir.hr

Trgovački sud u Splitu
MBS : 060329985
OIB : 62353690175

Temeljni kapital: 350.000,00 kn
uplaćen u cijelosti

članovi uprave:
M. Budimir i M. Rošić

Erste&Steiermärkische Bank d.d.
IBAN: HR5024020061100742809

Privredna banka Zagreb d.d.
IBAN: HR1623400091110811640

ODVJETNICI

Marin Budimir
Mišel Rošić
Damir Tomić
Nenad Čović
Duje Domazet
Katarina Vrbatović

ODVJETNIČKI VJEŽBENICI

Ante Bojić
Agron Preteni

POSLOVNA TAJNICA

Gorana Mimica

postupka i prihvaćeno, a identičan stav zauzet je i u rješenju VTS RH broj PŽ-5670/2019...

No taj stav nikako ne može biti ispravan, a posebice isti **NIJE ZAKONIT**, o čemu se je tuženik nebrojeno puta očitovao kroz čitav ovaj maratonski postupak, pa će ovom žalbom još jednom morati istaknuti jedne te iste navode.

Nije sporno da se na ovaj postupak primjenjuje niže citiran članak 80. noveliranog Stečajnog zakona iz 2006.g. (sve u smislu članka 111. iste novele), objavljen u Narodnim novinama broj 82/06 ;

Članak 80.

Članak 179. mijenja se i glasi: »Ako je u vrijeme otvaranja stečajnog postupka već pokrenut parnični postupak o tražbini pred državnim ili arbitražnim sudom, postupak radi utvrđivanja tražbine nastaviti će se preuzimanjem te parnice. Prijedlog za nastavak parnice može staviti vjerovnik čija je tražbina osporena, u roku od 8 dana od primitka rješenja o upućivanju u parnicu. Oporavatelj parnicu nastavlja u ime i za račun dužnika. Ako vjerovnik osporene tražbine koji je upućen na parnicu ne predloži nastavak parnice u tom roku, smatrat će se da je odustao od prava na vođenje parnice.«

Članak 111.

Stečajni postupci pokrenuti prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršiti će se po odredbama Stečajnog zakona koji je bio na snazi u vrijeme njihova pokretanja. Na postupke u tijeku, ako nisu započete radnje na koje se odnose, primijenit će se sljedeće odredbe ovoga Zakona: Članci 5., 6., 7., 8., 13., 14., 16., 18., 21., 22., 24., 25., 26., 30., 34., 45., 62., 66., 69., 70., 71., 72. (osim stavka 7. do stavka 11.), 73., 74., 89., 90., 96. i 97.

Nije sporno ;

- da je točkom II/ rješenja stečajnog suca u predmetu Trgovačkog suda u Splitu broj St-01/09 od dana 27.01.2010.g. osporena predmetna tražbina tužitelja u cijelosti, te da je točkom III/ istog rješenja isti upućen u roku od 8 dana od primitka rješenja pokrenuti parnični postupak radi utvrđivanja tražbine, odnosno ako je isti postupak već u tijeku u istom roku predložiti nastavak te parnice, uz izričito upozorenje kako će se smatrati da je odustao od prava na vođenje parnice ako tako ne postupi,
- da je ova parnica između stranaka tada već bila u tijeku obzirom da je dana 29.04.2010.g. tužba podnesena Općinskom sudu u Splitu u predmetu broj P2-6562/09,
- da je ista parnica nakon prekida postupka nastavljena pred Trgovačkim sudom u Splitu pod ovim brojem (P-29/11),
- da u ovom postupku tužitelj od primitka rješenja stečajnog suca (kraj siječnja 2010.g.) **nije predao potrebni prijedlog za nastavak parnice u roku od 8 dana,** već je prvi slijedeći podnesak predao sudu tek sa danom 24.11.2010.g. kojim je uskladio tužbeni zahtjev,
- da je umjesto toga tužitelj pred Trgovačkim sudom u Splitu dana 03.02.2010.g. podnio novu tužbu koja se je vodila pod brojem P-219/10 a koja je tužba **pravomoćno odbačena zbog litispendencije.**

Članak 179. SZ-a predstavlja **KOAGENTU ODREDBU** koja regulira situaciju kada je parnični postupak povodom prijavljene a osporene tražbine u tijeku, za razliku od člana 178. stavak 6. SZ-a koji regulira situaciju kada takva parnica ne egzistira.

U ovoj situaciji, tužitelj je dakle **MORAO** u roku od 8 dana predati podnesak kojim predlaže nastavak postupka, što nije učinio već je podnio novu tužbu (?!), koja je pravomoćno odbačena, no Sud ipak smatra kako je time nedvojbeno tužitelj izrazio volju za nastavak već pokrenute parnice ... (!?).

Ističemo, radi se o zaista bitnoj postupovnoj odredbi SZ-a koja propisuje **PREKLUZIVNE ROKOVE** u kojima se nešto mora učiniti, te tu nema mjesta mogućnosti da Sud tumači što je tužitelj / podnositelj prijave u stečaju htio, odnosno želio, a što nije bila njegova volja, jer bi to omogućilo čitav niz zloraba i dovelo stečajnog dužnika u situaciju posvemašnje pravne nesigurnosti.

Da se ta odredba ima tumačiti upravo onako kako glasi pokazuju i niže citirane **četiri odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske koja su sve redom zauzele identičan stav** (uključujući i onu broj **Rev-x-1052/13-2** od dana 11.12.2013.g., u kojoj je uvažena tzv. **IZVANREDNA REVIZIJA TUŽENIKA**) ;

1) ...

- *da je tužitelj stečajnom upravitelju stečajnog dužnika tj. tuženika u ovom predmetu prijavio tražbinu u ukupnom iznosu od 2.847.136,00 kn, koja tražbina je osporena, da je tužitelj kao vjerovnik osporene tražbine upućen na parnicu radi utvrđivanja te osporene tražbine nastavljanjem, u vrijeme otvaranja stečajnog postupka, već pokrenute parnice njezinim preuzimanjem, odnosno podnošenjem prijedloga za nastavak parnice u roku od 8 dana od dana primitka rješenja o upućivanju na parnicu,*
- *da je Općinski sud u Virovitici rješenjem br. P-625/05 od 17. ožujka 2009. utvrdio prekid postupka, oglasio se stvarno nenadležnim i predmet ustupio nadležnom Trgovačkom sudu u Bjelovaru u odnosu na prvotuženika G. d.d. S. u stečaju, nakon pravomoćnosti tog rješenja,*
- *da je tužitelj prijedlog za nastavak već pokrenute parnice podnio 22. rujna 2008. Obzirom na takva činjenična utvrđenja nižestupanjski sudovi su zaključili da je propuštanjem **PREKLUZIVNOG ROKA OD OSAM DANA**, od primitka rješenja o upućivanju na parnicu, na strani tužitelja nastupila zakonska presumpcija odustanka od prava na vođenje konkretne parnice u smislu odredbe čl. 179. Stečajnog zakona („Narodne novine“ br. 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, dalje SZ). U toj odredbi propisano je da ako je u vrijeme otvaranja stečajnog postupka već pokrenut parnični postupak o tražbini pred državnim ili arbitražnim sudom, postupak radi utvrđivanja tražbine nastaviti će se preuzimanjem te parnice. Prijedlog za nastavak parnice može staviti vjerovnik čija je tražbina osporena u roku od 8 dana od primitka rješenja o upućivanju u parnicu. Osporavatelj parnicu nastavlja u ime i za račun dužnika. **Ukoliko vjerovnik osporene tražbine koji je upućen na parnicu ne predloži nastavak parnice u tom roku, smatrat će se da je odustao od prava na vođenje parnice.***

...

Revident u reviziji ponavlja tvrdnje iznesene u žalbi da je u konkretnom slučaju došlo do nezakonitog razdvajanja predmeta, da tužitelj nije bio pravilno upućen na nastavak postupka, da nije točno utvrđenje nižestupanjskih sudova da bi on primio rješenje stečajnog suda o upućivanju na parnicu, odnosno preuzimanju postupka, da se o istoj stvari ne mogu voditi dva spora i to pred dva različita suda, te da se u konkretnom slučaju ne radi samo o bitnoj povredi odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju, odnosno pogrešnoj primjeni materijalnog prava, već i o povredi ljudskih prava i temeljnih sloboda tužitelja kao građanina Republike Hrvatske.

Nad tuženikom je otvoren stečajni postupak 16. lipnja 2008., pa su nastupila u parnici pred Općinskim sudom u Virovitici pretpostavke iz čl. 212. toč. 5. ZPP, prema kojoj odredbi se postupak prekida kad nastupe pravne posljedice otvaranja stečajnog postupka. Radi se o prekidu postupka po sili samog zakona, te je rješenjem Općinskog suda u Virovitici od 17. ožujka 2009. deklaratorno utvrđen prekid, te se ne radi o

konstitutivnoj odluci. Protiv te odluke Općinskog suda u Virovitici tužitelj je izjavio žalbu, te je Županijski sud u Virovitici odbio žalbu tužitelja rješenjem GŽ-326/09 od 30. srpnja 2009., pa je sasvim razumljivo da prije pravomoćnosti rješenja o prekidu postupku pred nije mogao biti dostavljen nadležnom Trgovačkom sudu.

U odnosu na tvrdnju da se o istom predmetu vode dva postupka, jedan pred Općinskim sudom u Virovitici, a drugi pred Trgovačkim sudom u Bjelovaru, te da nije bilo moguće razdvojiti postupak u odnosu na tuženika u ovom predmetu treba istaći sljedeće. odredbom čl. 313. ZPP omogućeno je da se spajaju predmeti, odnosno da se odvojeno raspravlja o pojedinim zahtjevima podnesenim u istoj tužbi. Samo razdvajanje spisa detaljno je propisano čl. 170.-171. Sudskog poslovnika („Narodne novine“ br. 80/97, 20/98, 118/01, 49/03, 32/04, 9/06, 116/08, 125/08, 146/08).

Činjenica da je tužitelj bio pozvan od Općinskog suda u Virovitici na plaćanje predujma za vještačenje za vrijeme prekida postupka, nema utjecaja na zakonitost pobijanih odluka.

Suprotno tvrdnji revidenta rješenje stečajnog suca St-21/08-46 od 21. kolovoza 2008. sadrži jasnu uputu glede nastavka postupka koji su bili u tijeku, kao što je predmetni postupak, uz jasno navođenje rokova za predlaganje nastavka postupka u smislu 8. odredbe čl. 179. SZ, kao i posljedice ukoliko vjerovnik osporene tražbine ne postupi po uputi.

Pravilno sud drugoga stupnja utvrđuje da je rješenje stečajnog suca St-21/08-46 od 21. kolovoza 2008. dva puta dostavljeno tužitelju 1. i 2. rujna 2008., a jedanput tužitelju kao opunomoćeniku I. 8G. 17. rujna 2008. Sama činjenica da je iznad imena tužitelja navedena i riječ „odvjetnik“ ne znači da tužitelj nije pravovaljano obaviješten o preuzimanju postupku u smislu odredbe čl. 179. SZ. O tome da je tužiteljevo potraživanje osporeno tužitelj je saznao na ispitnom ročištu održanom 21. kolovoza 2008., a što proizlazi iz podneska samog tužitelja od 22. rujna 2008.

Kako tužitelj nije u roku od 8 dana od dana primitka rješenja o upućivanju na parnicu dao prijedlog za nastavak postupka, to se zbog nastupanja PREKLUZIVNOG ROKA iz čl. 179. SZ, smatra da je tužitelj odustao od prava na vođenje parnice.

VSRH, Revt 211/10-2

06. srpnja 2011.g.

2)...

Na revizijske navode se ističe da žalbeni sud nije vezan svojim ranijim odlukama u istom postupku te zato revident neosnovano ukazuje na različita tumačenja čl. 179. Stečajnog zakona („Narodne novine“, broj 44/96, 29/99, 129/00 i 123/03 – dalje: SZ) koji je važio u vrijeme predmetnog spora u ranijim ukidnim rješenjima VTSRH.

Revident reviziji prilaže podnesak od 3. studenoga 2003., bez pečata prijemne kancelarije bilo kojeg suda, kojim želi dokazati da je pravovremeno zatražio nastavak postupka u parnici broj P-196/00. Međutim isti podnesak je tužitelj već koristio u ovom postupku priloživši ga uz žalbu na rješenje Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj P-151/07 od 17. srpnja 2007. te je taj sud postupajući po uputi Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u ukidnom rješenju poslovni broj PŽ-5857/07 od 11. ožujka 2010. utvrdio odlučnu činjenicu da je tužitelj prijedlog za nastavak ovog postupka stavio 1. lipnja 2007. (list 270 spisa).

Pozivajući se ponovno na spomenuti podnesak revident ukazuje na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje zbog kojeg razloga nije dopušteno izjaviti reviziju kako to proizlazi iz odredbe čl. 385. ZPP. Zato se ovaj sud ne osvrće na revizijski razlog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja.

Nakon provedenog postupka nižestupanjski sudovi polaze od utvrđenja:

- da je tužitelj kao ovrhovoditelj ovršnim prijedlogom na temelju vjerodostojne isprave od 4. lipnja 1999. pokrenuo postupak ovrhe pred Trgovačkim sudom u Splitu radi isplate

562.094,00 kn te je Trgovački sud u Splitu donio rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-4472/99 od 19. kolovoza 1999.,

- da je ovršenik protiv tog rješenja izjavio prigovor te je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Ovr-4472/99 od 20. rujna 1999. spomenuto rješenje o ovrsi stavljeno izvan snage u dijelu u kojem je utvrđena ovrha i ukinute su provedene radnje te je određeno postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga,

- da je tijekom ovog postupka rješenjem Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-248/03 od 5. rujna 2003. (list 283-284) otvoren stečajni postupak nad tuženikom te da su istim rješenjem vjerovnici stečajnog dužnika pozvani prijaviti svoju tražbinu u roku od 15 dana zajedno sa dokazima,

- da je tužitelj prijavio tražbinu u stečajnom postupku (list 299-312) u iznosu i na način kako je to utvrđeno u tužbi i u parnici koja pred Trgovačkim sudom u Dubrovniku vodila u ovom predmetu (P-126/00) pri čemu je naveo da je u tom sporu utužena glavnica u iznosu od 1.307.697,64 kn uz zatezne kamate od 1997. do otvaranja stečajnog postupka te troškove spora,

- da je na ispitnom ročištu od 9. listopada 2003. stečajni upravitelj osporio cjelokupnu tražbinu tužitelja (list 285-287) te je rješenjem Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-248/03 od 9. listopada 2003. (list 291-292) utvrđena osporena tražbina tužitelja kao vjerovnika drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 1.328.055,52 kn i vjerovnik upućen u roku od 8 dana računajući od dana dostave rješenja pokrenuti postupak pred sudom radi utvrđenja osporene tražbine ili će se smatrati da je odustao od prava na vođenje parnice,

- da je spomenuto rješenje punomoćnica tužitelja primila 24. listopada 2003. (list 293), a tužitelj 18. studenoga 2003. (list spisa 294-295),

- da je rješenjem Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-248/03 od 26. kolovoza 2005. (list 296-297) zaključen stečajni postupak nad tuženikom,

- da je tužitelj podneskom predanim neposredno sudu 1. lipnja 2007. (list 270 spisa) pravilno označio tuženika i predložio pozvati stečajnog upravitelja preuzeti ovaj postupak u ime i za račun stečajne mase.

Iz odredbe čl. 95. st. 1. tada važećeg SZ proizlazi da će parnice o imovini koja ulazi u stečajnu masu, a koje su u vrijeme otvaranja stečajnog postupka bile u tijeku, preuzeti u ime i za račun dužnika stečajni upravitelj.

Odredbom čl. 179. st. 1. tada važećeg SZ-a propisano je da ako je vrijeme otvaranja stečajnog postupka tekla parnica o tražbini, postupak radi utvrđivanja nastaviti će se preuzimanjem te parnice. Prijedlog za nastavak parnice može staviti vjerovnik čija je tražbina osporena ili osporavatelj.

Iz ovih zakonskih odredaba proizlazi da ukoliko je prije otvaranja stečajnog postupka već bila u tijeku parnica tada u slučaju osporavanja tražbine, koja je predmet te parnice, vjerovnik treba podnijeti prijedlog za nastavak prekinutog postupka u smislu odredbe čl. 179. st. 1. SZ-a.

Tužitelj je rješenjem poslovni broj St-248/03 od 9. listopada 2003. upućen u roku od 8 dana pokrenuti postupak radi utvrđenja osporene tražbine pa je prema tome u tom roku mogao predložiti nastavak ove parnice, ali najkasnije do zaključenja stečajnog postupka.

Rješenje o osporenoj tražbini s uputom da pokrene postupak radi utvrđenja osporavane tražbine punomoćnica tužitelja je primila 24. listopada 2003. (list 293), a tužitelj osobno 18. studenoga 2003., a nastavak ove parnice predložio je 1. lipnja 2007. dakle kada je stečajni postupak nad tuženikom već bio zaključen (26. kolovoza 2005.). Stoga se smatra da je tužitelj odustao od prava na vođenje parnice i nema pravnog interesa za ovaj postupak.

Kako tužitelj više ne može ostvarivati pravo za utvrđivanje osporene tražbine u stečajnom postupku, koji je u međuvremenu zaključen, to su nižestupanjski sudovi pravilnom primjenom odredbe čl. 288. st. 2. ZPP u tom dijelu odbacili tužbu, jer tužitelj

nema pravnog interesa za vođenje postupka po tužbi kojom se traži utvrđuje postojanje tražbine od tužitelja spram tuženika S. m. „S.“ d.d. u stečaju D. kao vjerovnika drugog višeg isplatnog reda.

Obzirom da je tužba u ovom predmetu odbačena to su nižestupanjski sudovi pravilno primjenjujući odredbu čl. 455. ZPP ukinuli platni nalog jer je u ovom predmetu postupak vođen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga. Pravilno je pravno stajalište drugostupanjskog suda da je prvostupanjski sud, imajući u vidu činjenicu da je tužitelj i dalje ustrajao kod dijela tužbenog zahtjeva (171.694,30 kn) o kojem je već pravomoćno odlučeno, pravilno primijenio odredbu čl. 333. st. 2. ZPP i čl. čl. 455. ZPP kada je i u tom dijelu tužbenog zahtjeva odbacio tužbu i ukinuo platni nalog.

VSRH, Revt 249/11-2

23. studenoga 2011.

3) ...

U reviziji se navodi da je tužitelj, s obzirom na otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom, kao stečajni vjerovnik bio dužan preuzeti parnicu koja se nastavlja i da je svoj kondemnatorni tužbeni zahtjev morao postaviti kao deklaratorni jer se u nastavku ovakve parnice utvrđenje tražbine moglo zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i u isplatnom redu kako je ona naznačena u prijavi ili na ispitnom ročištu. Posebno ističe da sud prvog stupnja nije od tužitelja zatražio dokaz o preuzimanju parnice i to u roku od 8 dana sukladno roku iz rješenja Trgovačkog suda u Splitu, br. 14 St-44/2010 o osporavanju predmetne tražbine i upućivanju tužitelja na parnicu

....

U odnosu na postavljena pitanja određeno su navedeni razlozi zbog kojih revident smatra da su ona važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni. Pritom, revident ističe da o tim pitanjima revizijski sud još uvijek nije zauzeo shvaćanje odlučujući u pojedinim predmetima na odjelnoj sjednici, **a riječ je o pitanju o kojemu postoji različita praksa drugostupanjskih sudova jer je odluka drugostupanjskog suda utemeljena na shvaćanju koje je različito od shvaćanja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske.**

Revident se izrijeком poziva na različite odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, br. Pž-523/03 od 9. svibnja 2006., Pž-7794/04 od 22. ožujka 2007. i Pž-670/04 od 6. veljače 2007. (izvadci iz obrazloženja tih odluka dostavljeni su uz reviziju - list 139. do 144. spisa).

OVAJ REVIZIJSKI SUD UTVRĐUJE DA ODLUKA U SPORU OVISI O RJEŠENJU POSTAVLJENIH PITANJA KOJA SU VAŽNA ZA OSIGURANJE JEDINSTVENE PRIMJENE PRAVA I RAVNOPRAVNOSTI SVIH U NJEGOVOJ PRIMJENI.

Prema stanju spisa nad tužnikom je otvoren stečaj postupak rješenjem Trgovačkog suda u Splitu broj St-44/2010 od 16. rujna 2010. (list 108. spisa), dakle, nakon što je već donesena prvostupanjska presuda, ali prije nego li je sud pravnog lijeka odlučio o žalbi protiv te presude. Postupajući po žalbi tuženika drugostupanjski sud je, odgovarajući na odlučne žalbene navode u svezi sa stečajem i njegovim pravnim posljedicama po spornu tražbinu i samu parnicu, istaknuo da žalbeni navodi o tome ne utječu na pravilnost i zakonitost pobijane presude.

Međutim, na takav je način drugostupanjski sud, na što se pravilno ukazuje u postavljenim pitanjima, postupio kao da nad dužnikom nije otvoren stečajni postupak i kao da se zapravo nije ništa ni desilo, iako je stečajni sud rješenjem od 23. studenog 2010. (list 135. spisa) uputio tužitelja, kao stečajnog vjerovnika čija je tražbina osporena, na preuzimanje parnice.

Prema mjerodavnoj odredbi iz članka 179. SZ-a, ako je u vrijeme otvaranja stečajnog postupka već pokrenut parnični postupak o tražbini pred državnim ili arbitražnim sudom, postupak radi utvrđivanja tražbine nastaviti će se preuzimanjem te parnice. Prijedlog

za nastavak parnice može staviti vjerovnik čija je tražbina osporena, u roku od 8 dana od primitka rješenja o upućivanju u parnicu. Oспоравatelj parnicu nastavlja u ime i za račun dužnika. Ako vjerovnik osporene tražbine koji je upućen na parnicu ne predloži nastavak parnice u tom roku, smatrat će se da je odustao od prava na vođenje parnice.

Iz navedenog sadržaja ove zakonske odredbe proizlazi da je bitan preduvjet za preuzimanje i nastavak parnice parnična radnja vjerovnika (tužitelja), koji je u ovom slučaju dužan preuzeti parnicu u roku od 8 dana od primitka rješenja o upućivanju na parnicu. U protivnom, nastupa (neoboriva) zakonska predmnijeva da je vjerovnik odustao od prava na vođenje parnice.

Pravni standard sadržan u sintagmi „odustao od prava na vođenje parnice“ može se tumačiti i primijeniti samo tako da protekom roka u kojem vjerovnik nije preuzeo parnicu po samom zakonu nastupa postupovna posljedica slična predmnijevanom povlačenju tužbe, dakle, parnica prestaje teći, ali uz bitnu razliku da se parnica o istom predmetu spora i među istim strankama više ne može voditi jer se zapravo smatra da je vjerovnik u takvom slučaju prihvatio dužnikovo osporavanje sporne tražbine iz stečajnog postupka i odustao od tužbenog zahtjeva.

Odgovarajući na odlučne žalbene navode tuženika u svezi sa pravnim posljedicama otvaranja stečajnog postupka, drugostupanjski sud nije mogao postupati kao da nad dužnikom nije otvoren stečajni postupak i tako u cijelosti zanemariti činjenicu otvaranja stečajnog postupka, ali i vjerovnikovu dužnost preuzimanja parnice te možebitno nastupanje predmnijeve odustanka od prava na vođenje parnice.

Takvim pristupom drugostupanjski sud je počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 385. stavka 1. točke 2. ZPP-a na koju se odnose postupovnoppravna pitanja zbog kojih je revizija dopuštena (članak 354. stavak 1. ZPP-a u svezi s člankom 179. SZ-a).

Slijedom toga je pravno shvaćanje drugostupanjskog suda izraženo u pobijanoj odluci različito od shvaćanja sadržanog u odlukama Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, u kojima je, u primjeni odredbe iz članka 178., 179. i 180. SZ-a, 1 izraženo drugačije shvaćanje o utjecaju stečajnog postupka, osporavanju tražbine stečajnog vjerovnika, preuzimanju parnice i načinu raspravljanja u takvim parnicama.

U ponovnom postupku drugostupanjski će sud otkloniti počinjenu bitnu povredu odredaba parničnog postupka te će, postupajući sukladno uputi revizijskog suda, ocijeniti odlučne žalbene navode koji se odnose na prije naznačene pravne posljedice otvaranja stečajnog postupka, nakon čega će donijeti novu odluku o tužnikovoj žalbi.

...

VSRH, Rev-x 1052/13-2

11. prosinca 2013.

4)...

Prvostupanjski sud je rješenjem poslovni broj P-980/04 od 18. travnja 2005. pozvao tužitelja da u roku od osam dana od dana dostave rješenja uredi tužbu na način predviđen odredbom čl. 187. ZPP, a u skladu s odredbama čl. 178. i 180. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06 i 116/10, dalje: ST) i to tako da uz tužbu dostavi prijavu tražbine, rješenje stečajnog suca o osporenoj tražbini, te ostale dokaze i činjenice na kojima temelji tužbeni zahtjev. Isti je upozoren na posljedice propuštanja u smislu odredbe čl. 109. st. 4. ZPP. Navedeno rješenje tužitelj je zaprimio 22. travnja 2005., no u sudskom roku nije udovoljio nalogu suda, već je podneskom od 29. travnja 2005. predložio produljenje roka za postupanje po rješenju suda. Prvostupanjski sud je također rješenjem od 3. svibnja 2005., 29. kolovoza 2005. i 18. travnja 2005. produljivao rok tužitelju za postupanje po rješenju, te zatražio i od tuženikovog stečajnog upravitelja da se očituje da li je tužitelj izvršio prijavu tražbine.

S obzirom da tužitelj nije udovoljio rješenju suda u rokovima koje mu je sud odijelio, prvostupanjski sud je na temelju odredbe čl. 109. st. 4. ZPP odbacio tužbu.

Takvo postupanje suda je u potpunosti pravilno i u skladu odredbama zakona.

Naime, prema odredbi čl. 96. Stečajnog zakona stečajni vjerovnici mogu svoje tražbine prema dužniku ostvarivati samo u stečajnom postupku.

Prema odredbi čl. 173. st. 1. Stečajnog zakona stečajni vjerovnici prijavu svojih tražbina podnose stečajnom upravitelju. Prema odredbi st. 3. istog članka, ako se prijavljuju tražbine o kojima se vode parnice, u prijavi treba navesti da se vodi parnica s naznakom broja spisa.

Prema odredbi čl. 175. Stečajnog zakona stečajni upravitelj je dužan određeno se izjasniti priznaje li ili osporava tražbinu.

Prema odredbi čl. 178. st. 1. Stečajnog zakona ako je stečajni upravitelj osporio tražbinu stečajni sudac će vjerovnika pozvati da protiv stečajnog dužnika pokrene parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine.

*Prema odredbi čl. 179. Stečajnog zakona ako je u vrijeme otvaranja stečajnog postupka već pokrenut parnični postupak o tražbini pred državnim ili arbitražnim sudom, postupak radi utvrđivanja tražbine nastaviti će se preuzimanjem te parnice. **Prijedlog za nastavak parnice može staviti vjerovnik čija je tražbina osporena, u roku od osam dana od primitka rješenja o upućivanju u parnice. Osporavatelj parnicu nastavlja u ime i za račun dužnika. Ako vjerovnik osporene tražbine koji je upućen u parnicu ne predloži nastavak parnice u tom roku, smatrat će se da je odustao od prava na vođenje parnice.***

Slijedom naprijed navedene odredbe vidljivo je da tužitelj može nastaviti parnicu, tj. da može tražiti nastavak postupka samo ako mu je tražbina osporena u stečajnom postupku.

S obzirom na to da tužitelj nije dostavio dokaze da je podnio prijavu tražbine u stečajnom postupku, da je stečajni upravitelj osporio tu tražbinu, te da nije dostavio rješenje stečajnog suca o upućivanju na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine, pravilno su nižestupanjski sudovi zbog nedostatka procesne pretpostavke za vođenje postupka odbacili tužbu.

Kako ne postoje razlozi zbog kojih je revizija izjavljena, valjalo je na temelju odredbe čl. 393. ZPP u vezi s čl. 400. st. 3. ZPP istu odbiti kao neosnovanu i riješiti kao u izreci.

VSRH, Revt 200/09-2

02. veljače 2011.g.

Dakle, ponavljamo, u trećoj citiranoj odluci (*Rev-x 1052/13-2) je izražen stav VRGOVNOG SUDA REPUBLIKE HRVATSKE kojim je praksa ujednačena na način da se ... **pravni standard sadržan u sintagmi „odustao od prava na vođenje parnice“ može se tumačiti i primijeniti SAMO TAKO da protekom roka u kojem vjerovnik nije preuzeo parnicu PO SAMOM ZAKONU NASTUPA POSTUPOVNA POSLJEDICA SLIČNA PREDMNIJEVANOM POVLAČENJU TUŽBE, dakle, parnica prestaje teći, ali uz bitnu razliku da se parnica o istom predmetu spora i među istim strankama više ne može voditi jer se zapravo SMATRA da je vjerovnik u takvom slučaju PRIHVATIO DUŽNIKOVO OSPORAVANJE sporne tražbine iz stečajnog postupka i ODUSTAO OD TUŽBENOG ZAHTJEVA.**

Vidljivo je iz korištenih riječi kako se tu radi o kombinaciji **PREKLUZIVNOG ROKA** & **NEOBORIVE PRAVNE PREMNIJEVE** (**praesumptio iuris et de iure*).

No, ipak, prvostupanjski stav se „pokorava“ suprotnom (pogrešnom) stavu žalbenog suda iz ukidne odluke?!

Tuženik je svjestan kako je Sud postupio po stavu izraženom u ukidnoj odluci višeg suda, ali u slučaju da ovakva presuda bude potvrđena i ovakav stav pravomoćno zaživi vjerujemo da je posve jasno kako će na

koncu o točnosti istog odlučivati Vrhovni sud Republike Hrvatske po prijedlogu ovog tuženika za dopuštenjem podnošenja revizije.

Neovisno o svemu gornjem, tuženik dalje ističe i kako je u međuvremenu dana 25.11.2016.g. stečajni upravitelj dostavio prijedlog za sazivanje skupštine vjerovnika i zaključenje postupka sukladno članku 294 SZ-a radi nedostatnosti stečajne mase, povodom čega je od strane stečajnog suca određeno raspravljanje o prijavljenoj nedostatnosti stečajne mase, kao i da na skupštini nije nazočio tužitelj te da nitko nije stavio primjedbu na takvu prijavu nedostatnosti stečajne mase.

Nakon održane skupštine stečajni sudac je donio rješenje o obustavi i zaključenju stečajnog postupka dana 30.03.2017. godine te je u obrazloženju naveo da se radi o obustavi po članku 294 SZ-a (*nakon zaključenja postupak se je nastavio sa danom 12.07.2017.g. radi dovršetka postupka koji se vodi protiv Svetice Centar radi naplate ali nije izvjesno da će se tuženik - stečajni dužnik naplatiti).

Dakle, tužitelj ne samo da nije ni onda kada je trebao nastavio „staru“ parnicu koja je bila u tijeku i pokrenuo ovu „novu“, već je - i da stvar bude gora - u istoj ustrajao i nakon što je postupak zaključen zbog nedostatnosti stečajne mase, dakle u momentu kada je postalo sasvim izvjesno kako se njegova tražbina neće moći nikada naplatiti ?!

Slijedom svega navedenog tuženik

p r e d l a ž e

da drugostupanjski sud preinači pobijanu presudu i rješenjem odbaci tužbu kao nedopuštenu, podredno istu odbije kao neosnovanu, odnosno opet podredno da istu ukine i vrati na ponovni postupak prvostupanjskom sudu, a sve uz uvažavanje troškova ovog žalbenog postupka.

Tuženik
po punomoćniku

Popis troška:

- pristojba žalbe	10.000,00 kn
- sastav žalbe	31.500,00 kn
- pdv 25%	7.875,00 kn